

og for Fyns Stifts Sparekasse og Sekretær og Kasserer for Svendborg Amts landøkonomiske Selskab, samme Selskabs Næstformand og Næstformand i det fynske Telefonselskabs Repræsentantskab, Landvæsenkommisær o. s. v. Det forekommer mig, at det taler i høj Grad til Gunst for det ærede Medlem, at han har været i Stand til at udfylde alle disse Hverv, men jeg kunde egentlig tænke mig, at han i sin høje Alder, 71 Aar, snarere vilde have været mig taknemmelig, fordi jeg har fritaget ham for et enkelt af dem. Men dette var, jeg gentager det, ingenlunde mit Motiv. Hovedsagen for mig var at tage Hensyn til Ønsker, som kom fra Husmændenes Side om at komme med i Administrationen af disse Forhold.

Det ærede Medlem talte om, at en tidligere Minister havde paaskønnet ham saaledes, at han havde været kaldt ind til København for at gøre Indstillinger ved Lovens Fornyelse. Ja, der er sikkert ogsaa dygtige Husmænd, der kunde være brugte til det Stykke Arbejde. Jeg haaber, det maaske næste Gang kan blive Husmænd; det tror jeg heller ikke, det ærede Medlem vil have noget imod. Jeg tror, han er saa frisindet, at han ikke vil have noget imod det. Nej, det hele bunder, vil jeg indtil videre tro, i Misfornøjelse med, at Husmændene komme frem, Husmænd maa ikke komme til. Det maa skyldes den Omstændighed, at den højtærede Minister og de Herrer i høj Grad misbillige, at her endelig er udnævnt 7 nye Husmænd. Det maa bunde i den Misforstaaelse, at enten du Husmænd ikke til dette Hverv, eller ogsaa skulle de holdes ude saa længe som muligt, et af to maa være Motivet. Det ærede Medlem taler om, at en jordløs Husmand var bleven udnævnt. Det vidste jeg ikke, det erkender jeg, men selv om der skulde være kommet en Landarbejder med, ser jeg ikke noget galt deri. Det ærede Medlem kom til at bruge en Vending om, at første Gang skete der Indstilling fra Amtet, og da havde man nogen Betyggelse for, at det var Mænd, der kunde magte Opgaven. Jeg indrømmer, at jeg tror, en Indstilling fra Husmandsorganisationen skaber lige saa god Betyggelse som en Indstilling fra det privilegerede Amtsraad, og jeg vil tilstaa, at mit Syn er af den Art, at jeg ikke bryder mig om en Indstilling fra Elementer, der ere privilegerede, men at jeg holder mere paa en Indstilling som den, der er kommen fra Husmandsorganisationen, som det er sket denne Gang.

Jeg skal saa med et Par Ord henvende mig til den højtærede Minister. Han kunde ikke lide, at jeg havde draget hans Ansvar frem i denne Sag og sagt, at det skulde være hans Skyld, at de Herrer ikke længere sad paa denne Plads. Men det Ansvar slipper han ikke fra. Det er ligegyldigt, enten den højtærede Minister taler højt eller sagte oppe fra sin Plads om dette Forhold, det er alligevel ham, der har tilvejebragt Betingelserne for, at Nyvalg eller Genvalg skulde finde Sted. Jeg maa gentage det endnu en Gang, da det ikke lader til, at den højtærede Minister kan forstaa det. Hvorfor foreslog han ikke Loven i 1909 ligesom i 1904? Saa vil jeg gerne vide, hvad den højtærede Ministers Hensigt var. Var det hans Hensigt, at der skulde Genvalg over hele Linien? Var det hans Hensigt, at der skulde finde Fornyelse Sted visse Steder, og da hvilke? Siden den højtærede Minister omfatter mit Arbejde med overordentlig Interesse, ønsker jeg at faa at vide, om det var hans Hensigt at faa Genvalg over hele Linien. Hvorfor foreslog han den Forandring i Loven? Den højtærede Minister ryster paa Hovedet. Paa hvor mange Steder skulde der være Genvalg og paa hvor mange Steder Nyvalg? Den højtærede Minister forstaaer maaske ikke Spørgsmaalet, men det er ikke muligt i sammentrængt Form paa Dansk at stille det tydeligere.

Dernæst ønsker jeg at spørge den højtærede Minister: Hvorfor ankede han ved Finanslovens første Behandling over de 11 ny udvalgte Formænd? Hvad er det for 11? Det er ikke alene de her omhandlede, men Gang paa Gang taler han om de 11, som han bebrøder mig, at jeg har udnævnt. Hvad er de andre for nogle? Det interesserer mig at faa det at vide. Man taler om 8, om 7, og den højtærede Ordfører var i Gaar nede paa 3, som vare ham særlig magtpaaliggende. Det er dog en mærkelig Opfattelse. Jeg erkender, at jeg kunde mulig have taget fejl paa enkelte Steder, men jeg vil gerne have at vide, paa hvor mange Steder, om det er 11, 8, 7 eller 3. De Herrer maa se at komme til Klarhed, saa at de alle kunne være nogenlunde enige om, hvor mange det er, jeg skal angribes for at have udnævnt.

Den højtærede Minister tror ikke, jeg har handlet forsvarligt. Jeg maa jo beklage, at den højtærede Minister har saa daarlig en Tro til mig. Men naar han tillige optraadte som Dommer, vil jeg sige,